

etableret på tilstrækkelig vis, ikke fungerer efter hensigten, at katastrofen nu er lige om hjørnet i nabolandene.

På den baggrund vil jeg gerne spørge regeringen, spørge udenrigsministeren, hvad regeringen gør for at sikre den hjælp, som er så nødvendig i nabolandene, for at sikre, at folk i deres nærområder får den hjælp, de har behov for.

Jeg synes specielt, det er nødvendigt at stille det spørgsmål, på baggrund af at regeringen har brugt store ressourcer på at forklare os, at vi skulle tage 1.500 flygtninge til Danmark til en pris af 158 mio. kr., samtidig med at regeringens egne tal viser, at 60.000 mennesker i nabolandene dernede kunne have været hjulpet i en periode af 6 måneder for samme pris.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Efter min opfattelse taler vi ikke her om et enten eller: Enten at hjælpe dér eller at tage folk her. Vi taler om at gøre begge dele. Hovedindsatsen må selvfølgelig være over for de mange hundrede tusinde, som er i nærområderne.

Og vi er fra den danske regerings side ikke tilfredse med den måde, arbejdet er tilrettelagt på. Vi er ikke tilfredse med, at Kommissionen ikke har udbetalt de penge, som Kommissionen har sagt at de ville stille til rådighed. Vi er ikke tilfredse med alle sider af den internationale måde at organisere flygtningearbejdet på.

Udviklingsministeren er lige vendt hjem fra en rejse, der bl.a. har ført ham til Albanien, og jeg vil meget anbefale, at Folketinget fører en intens diskussion med udviklingsministeren, hører på hans erfaringer, hans oplevelser. Jeg ved i øvrigt, at ministeren i dette øjeblik er i Europaudvalget netop for at drøfte dette spørgsmål.

Men det synes jeg er et overordentligt væsentligt spørgsmål, og jeg skal i hvert fald have en snak, en samtale med udviklingsministeren senere i eftermiddag for at se, hvad han har lært af sine rejser, og se, hvorledes vi fra dansk side kan bidrage til, at det gribes bedre an.

Hermed sluttede spørgsmålet.

B. Spørgetiden

Spm. nr. S 2022

1) Til statsministeren af:

Poul Nødgaard (DF):

»Har statsministeren til hensigt i den kommende folketingssamling ugentligt at stille sig til rådighed i spørgetimen på linje med det, der er sædvane i flere andre vesteuropæiske parlamentariske demokratier, og således medvirke til at styrke den åbenhed om regeringens arbejde, som statsministeren så ofte har fremhævet vigtigheden af?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har en klar aftale med Folketinget, som ikke indebærer, at der er grundlag for spørgsmålet. Det er ikke meningen. Formålet er, at jeg i god tid annoncerer, hvilke ministre der deltager i spørgetimen, og vi har nu en fornyet aftale med Folketinget, som betyder, at vi i næste samling flytter spørgetimen til om tirsdagen, og der håber jeg da, at man vil opleve stor flid i Folketinget med hensyn til at stille spørgsmål til de enkelte ministre.

Hr. Poul Nødgaard er sikkert bekendt med, at statistikken i forhold til ministrene og deres fremmøde ikke helt løftes af en tilsvarende aktivitet på folketingsmedlemmernes side, men det kan forhåbentlig blive bedre.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg må sige til statsministeren, at jeg står meget uforstående over for det svar, som i øvrigt er rimelig negativt over for, at statsministeren skal medvirke meget aktivt til at vende den, kan vi jo godt sige, fiasko, den uforberedte spørgetid har været.

Den skal nu flyttes til om tirsdagen, men det, der så kan redde spørgetiden, er jo, at statsministeren i meget højere grad stiller op ved de tirsdagsspørgsmål hernede, hvor statsministeren samtidig har haft lejlighed til at være til regeringsmøde og vil kunne komme ned og rent ud sagt blive udspurgt om, hvad der sker i vores land.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Jeg ved, at statsministeren har, tror jeg nok, Blair, den engelske premierminister, som forbillede, og Blair stiller op en gang om ugen til spørgsmål, også fra hans egne folk; også hans egne partifæller går stærkt på premierministeren.

Hvorfor er statsministeren så afvigende over for at være med til at forsøge at redde denne